

[Socialministeren]

til den anden, det bliver en lang proces – en større viden om baggrunden for de ting, der sker.

Det giver naturligvis mulighed for, at vi i højere grad kan formulere politikken på området, ikke mindst oplysningsvirksomheden. Jeg er enig med hr. Erik B. Smith, der bl.a. sagde, at der er tale om meget godt oplysningsmateriale på dette område. Det er der, men man kan jo godt spørge sig selv, om det ikke meget ofte bliver på tilfældighedens basis, der udarbejdes oplysningsmateriale, netop fordi vi ikke kender den reelle baggrund for misbruget.

Forebyggelse og oplysning vil altid være nøgleordene, men disse udtryk kan synes fattige, fordi: hvad er forebyggelse, og hvad er oplysning? Jeg har sagt noget om, hvad jeg mener skal til, for at vi kan lave et mere målrettet oplysningsarbejde.

Når det drejer sig om forebyggelse, så har det selvfølgelig noget at gøre med, hvordan vi indretter os i et samfund, og det, man altid falder over, er spørgsmålet om arbejde, om fritidsmuligheder, om bolig, og det er naturligvis meget relevante ting.

Men det er også et spørgsmål om det, man på moderne dansk kalder det sociale netværk. Det er et spørgsmål om, hvor ansvarlige folk er i forhold til hinanden. Hvordan påvirker man omgivelserne? Er det ting af mere psykologisk karakter i samfundet – hr. Arne Bjerregaard talte om, at samfundet er blevet mere koldt – der er årsag til, at der i højere grad bliver et misbrugsproblem? Jeg tror, at der er nogle af de mekanismer, vi arbejder med omkring det sociale netværk, som kan have et meget positivt resultat, hvad angår en mere effektiv forebyggelse.

Dermed bevæger vi os over i de frivillige organisationers indsats på dette område. Man kan vel stort set sige, når vi ser den sociale sektor i bred forstand, at det sted, hvor frivillige organisationer i dagens Danmark gør den største indsats, er på det alkoholpolitiske område. Jeg har hæftet mig ved, at en ordfører gav udtryk for, at han ikke var særlig interesseret i disse frivillige organisationer, men han var det her. Det er egentlig den bedste understregning af, at her har de bevist, at der virkelig er tale om at gøre en indsats.

Der skal penge til, bliver der sagt, også til de frivillige organisationer. Ja, det skal der.

Det er også baggrunden for, at regeringen for et års tid siden fik indført tilskud til KFUMs sociale arbejde, som ikke tidligere har fået direkte tilskud. Jeg ved godt, det vil jeg erkende helt ærligt, at der er partier her i folketinget – jeg kan kigge ned på fru Aase Olesen – som vil sige: ja men det er jo ikke regeringens skyld, at man har fået tilstrækkelige midler på det seneste finanslovforslag til KFUM og Lænken og afholdssagen osv. Det er korrekt, det erkender jeg.

Det eneste, jeg bare kan sige på nuværende tidspunkt, er, at den kamp får vi ikke i forbindelse med næste års finanslovforslag. Som det ser ud på nuværende tidspunkt efter finansloven for 1984, skal vi køre videre på den måde, det her er fastlagt, så den debat får vi ikke én gang til, det vil jeg godt understrege for en ordens skyld, også for at sige, at der naturligvis skal de penge til, som står på finansloven, også fremover, og der skal penge til oplysningsvirksomhed.

Jeg føler egentlig, når vi ser på bevillingerne til oplysningsvirksomhed, at vi har tilstrækkelige midler på nuværende tidspunkt med det kendskab, vi har til, hvilken målsætning der skal anvendes i et oplysningsarbejde; så jeg tror, at man kommer længere ved blot at forøge bevillingerne til den almindelige oplysning. De tilskud, der kanaliseres til de frivillige organisationer på dette område, spiller en stor rolle for deres aktivitet.

Jeg har lagt mærke til, at der er amter, der i samarbejde med de frivillige organisationer har ansat konsulenter, i praksis på den måde, at amtet betaler, mens konsulenten tilknyttes de frivillige organisationer. Det mener jeg er en ideel model, for jeg tror, at konsulenter tilknyttet disse organisationer har langt større mulighed for at komme ud dér, hvor problemerne er, og komme i samtale med de mennesker, der har problemerne, end hvis det er et korps af konsulenter, som har ansættelse i forvaltningerne. Jeg mener ganske klart, at det er en spændende og god model, som der skal arbejdes videre med, og hvor der naturligvis alene kan blive tale om en henstilling til amterne.

Jeg vil også gøre opmærksom på, når vi taler om de frivillige organisationer, at som det er nævnt i redegørelsen, har alkohol- og narkotikarådet taget initiativ til at indkalde disse organisationer til en drøftelse i løbet af året. Det er en nyskabelse, og jeg mener, det